

den Omstændighed, at den blev tagen tilbage, og at det ærede Medlem har erklæret sig fuldkommen tilfreds med den fra andre mere moderate Medlemmer i Salen indbragte Dagsorden, ser jeg fra hans Side en Erkjendelse af, at ogsaa denne Dagsorden kan bruges til at udtrykke Standpunktet fra 1741, det Standpunkt nemlig, hvorpaa han staar som Forsvarer af de præventive Foranstaltninger. Den anden Dagsorden derimod, den, der er foreslaaet fra de ærede Forespørgeres Side, gaar ud paa at hævede Utilstedeligheden af præventive Foranstaltninger lige over for den i Grundlovens § 88. indeholdte Ret, hvortil den Dagsorden, der er indbragt af de andre ærede Medlemmer og er sanktioneret og velsignet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, indeholder en Billigelse af Foranstaltninger, som væsentlig søge deres Begrundelse uden for Grundloven (Udslydelse af Dinesen). Jeg skal indrømme det ærede Medlem, der staar lige foran mig og siger, at Dagsordenen er indholdsløs, at Dagsordenen ganske vist i dette Tilfælde er saa indholdsløs, at man ikke kan komme til et Resultat af, hvad Meningen er, naar man ikke tager Hensyn til den Belysning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds har kastet over den. Fra anden Side er der ingen Belysning fremkommet; men det er et Faktum, som vi kjende fra i Fjor, at, hvor en Forespørgsel medfører det Resultat, at man ikke godt kan slippe fra at indrømme, at denne Side af Salen har Ret, foretrækker man fra den anden Side at udtrykke sig paa en for den store Almenhed noget usatteligt Maade; man siger, at der ingen Ting skal ligge bag ved Udtrykkene, og at Grunden til Dagsordenen kun er Lyst til at faae endnu nærmere Oplysning om en Ting, som allerede er saa fuldstændig oplyst, at der ingen yderligere Oplysning behøves. Jeg kan dog ikke tro, at det skulde være Meningen med denne Dagsorden, at man vilde blive ved at rode i denne gamle Historie fra Rastklov, men at man paa en mildere og mere moderat Maade vil udtrykke den Tanke, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds og til dels det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds har givet Udtryk, og det forekommer mig derfor, at det her dreier sig om Grundlovens Standpunkt eller om Standpunktet fra 1741.

Sad: Jeg har begjæret Ordet for at begrunde den Dagsorden, som jeg og flere Medlemmer her i Salen have tilladt os at stille. Jeg skal gjøre denne Begrundelse ganske kort, dels af Hensyn til Tiden, og dels fordi det forekommer mig, at hele Situationen og selve vort Forslags Ordlyd er saaledes, at det i Virkeligheden maa være klart for ærede Medlemmer her i Thinget, hvad Meningen er med den af os fremlagte Dagsorden. Vi, som have stillet denne, kunne ikke stemme for den, som er foreslaaet af de ærede Forslags-

stillere af den første Dagsorden, fordi vi ikke kjende de paagjældende Tilfælde saaledes, at vi kunne udtale det, som den kræver af os. Vi kjende ikke de Forhold og Omstændigheder, som have været tilstede paa de Steder, hvor de paalagte Begivenheder skulde være foregaaede; vi kjende ikke Motiveringen af de Forbud, som skulle være nedlagte, ja, vi kjende endelig ikke Forbudene selv, vi vide hverken, hvorpaa de have gaaet ud og, hvorledes de have lydt. Under disse Forhold staar det for os som aldeles usforvarligt, om vi vilde indlade os paa at udtale saadanne Sætninger som den, der foreslaas af de andre ærede Joeflagsstillere. Disse Sætninger gaa jo nemlig ud paa — hverken mer eller mindre — at vi om et Dieblis skulde erklære, at der er foregaaet noget Grundlovstridigt, at de Embedsmænd, der havde handlet, have handlet imod Grundlovens § 88. Dette kunne vi ikke, lige saa lidt som vi kunne tiltræde den anden Passus af Dagsordenen, der dels kun er en Forstærkelse af det, der udtales i den første Dagsorden, dels indeholder — ja vi vide ikke rigtigt, hvorledes man nu vil tage det — enten en Antydning af Lillid eller maaste netop det Omvendte, en Antydning af Mistillid til den ærede Minister. Det ærede Medlem der sidst talte, tager fuldstændig fejl, naar han mener, at der i Forespørgernes Dagsorden aldeles ikke ligger Andet end, som han nys sagde, Hævdelsen af, at man misbilliger præventive Foranstaltninger, som ere forbudte i Grundlovens § 88. Nei, der ligger i den noget ganske Andet, nemlig som jeg sagde, en bestemt Udtalelse af, at der fra Statens Embedsmænds Side har fundet Grundlovstrud Sted. En saa alvorlig Domfældelse driste vi os ikke til at udtale, naar Sagen ikke foreligger anderledes oplyst, end den foreligger i dette Dieblis. — Grunden, hvorfor vi eibeller faae os i Stand til at tiltræde den Dagsorden, som blev foreslaaet af det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Nimestad), og som han for øvrigt senere har taget tilbage til Fordel for vort Forslag, var ganske rigtigt den, som det ogsaa synes, at det ærede Medlem havde for Die, da han begrundede Tilbagetagelsen af sin Dagsorden, at vi ved Siden af det, som jeg nylig udtalte mod Forespørgernes Dagsorden, dog maa formene, at, naar administrative Forholdsregler, der vedrøre saa vigtige statsborgerlige Rettigheder, som der her er Tale om, bringes under Paalage i Folkethinget fra et stort Antal Medlemmers Side, da er det ikke alene ønskeligt, men endog næsten nødvendigt, at de undersøges og fuldstændig oplyste komme til, at foreligge for Thinget, saa at dette ogsaa med fuld Bevidsthed og Overlæg kan udtale sin Mening om, hvorvidt noget Grundlovstridigt er foregaaet eller ikke. Vi kunne derfor tillige udtale, at vi ikke ret vel kunne forstaa, hvorfor de ærede Herrer fra den anden Side ikke ville slutte sig til den Dagsorden, vi have stillet; thi det, vi begjære, er ene og alene det, at Sagen